

HELYESBÍTÉSEK

Helyesbítés a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelethez

(Az Európai Unió Hivatalos Lapja L 405., 2006. december 30.)

Az 1931/2006/EK rendelet helyesen:

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS 1931/2006/EK RENDELETE

(2006. december 20.)

a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Közösséget létrehozó szerződésre és különösen annak 62. cikke (2) bekezdése a) pontjára,

tekintettel a Bizottság javaslatára,

a Szerződés 251. cikkében megállapított eljárásnak megfelelően ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) A külső határokra vonatkozó közösségi jogi keret megerősítése érdekében a kishatárforgalomról szóló szabályok fejlesztésének szükségességét a Bizottság emelte ki „Az Európai Unió tagállamai külső határainak integrált igazgatása felé” című közleményében. Ezt a szükségletet a Tanács is megerősítette az Európai Unió tagállamai külső határai igazgatására vonatkozó terv 2002. június 13-i jóváhagyásával, amelyet ezt követően a 2002. június 21–22-i sevillai Európai Tanács erősített meg.
- (2) A kibővített Közösség érdekében áll gondoskodni arról, hogy a határok ne képezzenek akadályt a szomszédaival folytatott kereskedelem, a szociális és kulturális csere, illetve a regionális együttműködés előtt. Következésképpen, hatékony kishatárforgalmi rendszert kell kialakítani.
- (3) A kishatárforgalmi rendszer kivételt képez a személyek határátlépésére irányadó szabályok közösségi kódexének (a schengeni határ-ellenőrzési kódex) létrehozásáról szóló, 2006. március 15-i 562/2006/EK európai parlamenti és

tanácsi rendeletben ⁽²⁾ foglalt, az Európai Unió tagállamainak külső határait átlépő személyek határokon történő ellenőrzésének általános szabályai alól.

- (4) A Közösségnek olyan kritériumokat és feltételeket kell megállapítania, amelyeket a külső szárazföldi határok kishatárforgalmi rendszer alapján való átlépésének a határ menti lakosok számára történő megkönnyítése során be kell tartani. Ezen kritériumoknak és feltételeknek biztosítaniuk kell az egyensúlyt egyrészt a külső szárazföldi határ gyakori átlépésére jogos indokkal rendelkező, jóhiszemű határ menti lakosok számára a határátlépés megkönnyítése, másrészt az illegális bevándorlás, valamint a bűnözés révén fennálló lehetséges biztonsági kockázatok megelőzésének szükségessége között.
- (5) Általános szabályként a visszaélések megelőzése érdekében kishatárforgalmi engedély csak olyan személyek részére adható ki, akik legalább egy éve jogszerűen tartózkodnak a határ menti területen. A tagállamok és a szomszédos harmadik államok között megkötött kétoldalú megállapodások ennél hosszabb tartózkodási időt is előírhatnak. Kivételes és kellően indokolt esetekben, mint például kiskorú személy tekintetében vagy családi állapot megváltozása, illetve földterület öröklése esetén, kétoldalú megállapodások ennél rövidebb tartózkodási időt is előírhatnak.
- (6) A kishatárforgalmi engedély határ menti lakosok részére adható ki függetlenül attól, hogy a külső határok átlépésekor vízumkötelezettség alá eső, illetve az e kötelezettség alól mentes harmadik országbeli állampolgárok országainak felsorolásáról szóló, 2001. március 15-i,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2006. február 14-i véleménye (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2006. október 5-i határozata.

⁽²⁾ HL L 105., 2006.4.13., 1. o.

- 539/2001/EK tanácsi rendelet ⁽¹⁾ vízumkötelezettséget ír-e elő számukra. Ezért e rendeletet az 539/2001/EK rendelet módosításáról szóló, 2006. december 21-i 1932/2006/EK tanácsi rendelettel ⁽²⁾ együtt kell alkalmazni, amely rendelet célja, hogy az e rendelettel létrehozott kishatárforgalmi rendszerben részt vevő határ menti lakosok számára vízumkötelezettség alóli mentességet biztosítson. Következésképpen, e rendelet csak a módosító rendelet hatálybalépésével párhuzamosan léphet hatályba.
- (7) A Községnek meg kell állapítania a határ menti lakosoknak sző kishatárforgalmi engedély kiadására vonatkozó különleges kritériumokat és feltételeket. Ezen kritériumoknak és feltételeknek összeegyeztethetőeknek kell lenniük a külső határt a kishatárforgalmi rendszer alapján átlépő határ menti lakosok tekintetében előírt beutazási feltételekkel.
- (8) A kishatárforgalomra vonatkozó közösségi szintű szabályozás létrehozása nem sértheti az uniós polgárok és családtagjaik szabad mozgáshoz való jogát, valamint harmadik országbeli állampolgárok és családtagjaik ezeknek megfelelő olyan jogait, amelyek az egyrészlő a Község és annak tagállamai, másrészlő ezen harmadik országok közötti megállapodások értelmében őket megilletik. Mindazonáltal, ha a határ menti lakosok számára a határátlépés kishatárforgalmi rendszer alapján történő megkönnyítése kevésbé módszeres ellenőrzést jelent, a könnyítést minden további nélkül ki kell terjeszteni a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező, a határ menti területen lakóhellyel rendelkező bármely személyre is.
- (9) A kishatárforgalmi rendszer végrehajtása érdekében a tagállamoknak lehetőséget kell biztosítani arra, hogy szükség szerint kétoldalú megállapodásokat köthessenek vagy tarthassanak fenn szomszédos harmadik országokkal, feltéve hogy azok megfelelnek az e rendeletben megállapított szabályoknak.
- (10) Ez a rendelet nem érinti azokat a Ceután és Melillán alkalmazott különleges szabályokat, amelyeket a Spanyol Királyságnak a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szőő, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szőő, 1990. június 19-i egyezményhez történő csatlakozásáról szőő megállapodás záróokmányában szereplő, a Spanyol Királyságnak Ceutáról és Melilláról szőő nyilatkozatában ⁽³⁾ említették.
- (11) A tagállamoknak az e rendeletben létrehozott kishatárforgalmi rendszerrel való visszaélés esetén a határ menti lakosokra a nemzeti jogszabályokban megállapított szankciókat kell kiszabniuk.
- (12) A Bizottságnak e rendelet alkalmazásáról jelentést kell benyújtania az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentés szükség szerint jogalkotási javaslatot is tartalmazhat.
- (13) Ez a rendelet tiszteletben tartja az alapvető jogokat és szabadságokat, és betartja a különösen az Európai Unió alapjogi chartája által elismert elveket.
- (14) Mivel e rendelet célja – nevezetesen a kishatárforgalmi rendszer külső szárazföldi határokon történő létrehozásához szükséges kritériumok és feltételek meghatározása – közvetlenül érinti a külső határookra vonatkozó közösségi vívmányokat, és ezért azt a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, továbbá e rendelet terjedelménél és hatásánál fogva az közösségi szinten jobban megvalósítható, a Község intézkedéseket hozhat az Európai Községet létrehozó szerződés 5. cikkében meghatározottak szerinti szubszidiaritás elvének megfelelően. Az e cikkben meghatározott arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (15) Az Európai Unióról szőő szerződéshez és az Európai Községet létrehozó szerződéshez csatolt, Dánia helyzetéről szőő jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével összhangban Dánia nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és a rendelet vagy annak alkalmazása rá nézve nem kötelező. Mivel ez a rendelet az Európai Községet létrehozó szerződés harmadik része IV. címének rendelkezései szerinti schengeni vívmányokra épül, az említett jegyzőkönyv 5. cikkével összhangban Dánia e rendelet elfogadásának időpontját követő hat hónapon belül dönt arról, hogy nemzeti jogában végrehajtja-e azt.
- (16) Izland és Norvégia tekintetében ez a rendelet az Európai Unió Tanácsa, valamint az Izlandi Köztársaság és a Norvég Királyság között létrejött, e két államnak a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szőő megállapodás ⁽⁴⁾ értelmében vett schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyek az említett megállapodás alkalmazását szolgáló egyes szabályokról szőő, 1999. május 17-i 1999/437/EK tanácsi határozat ⁽⁵⁾ 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.

⁽¹⁾ HL L 81., 2001.3.21., 1. o. A legutóbb a 851/2005/EK rendelettel (HL L 141., 2005.6.4., 3. o.) módosított rendelet.

⁽²⁾ Lásd e Hivatalos Lap 10. oldalát.

⁽³⁾ HL L 239., 2000.9.22., 69. o.

⁽⁴⁾ HL L 176., 1999.7.10., 36. o.

⁽⁵⁾ HL L 176., 1999.7.10., 31. o.

(17) E rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyeknek az Egyesült Királyság – figyelemmel a Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságának a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2000. május 29-i 2000/365/EK tanácsi határozatra ⁽¹⁾ – nem részese, ezért az Egyesült Királyság nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és ezért az rá nézve nem kötelező, és nem alkalmazandó.

(18) E rendelet a schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztését jelenti, amelyeknek Írország – figyelemmel az Írországnak a schengeni vívmányok egyes rendelkezései alkalmazásában való részvételére vonatkozó kéréséről szóló, 2002. február 28-i 2002/192/EK tanácsi határozatra ⁽²⁾ – nem részese, ezért Írország nem vesz részt e rendelet elfogadásában, és ezért az rá nézve nem kötelező, és nem alkalmazandó.

(19) Svájc tekintetében ez a rendelet az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség között létrejött, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról aláírt megállapodás értelmében vett schengeni vívmányok azon rendelkezéseinek továbbfejlesztése, amelyek a 2004/849/EK ⁽³⁾ és a 2004/860/EK ⁽⁴⁾ tanácsi határozatok 4. cikkeinek (1) bekezdéseivel összefüggésben az 1999/437/EK határozat 1. cikkének A. pontjában említett területhez tartoznak.

(20) Ezen rendelet 4. cikkének b) és a 9. cikkének c) pontja a schengeni vívmányokon alapuló, illetve a 2003-as csatlakozási okmány 3. cikke (2) bekezdése értelmében azzal egyéb módon összefüggő rendelkezéseket képez,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

I. FEJEZET

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

1. cikk

Tárgy

(1) Ez a rendelet a tagállamok külső szárazföldi határain kishatárforgalmi rendszert hoz létre, és e célból „kishatárforgalmi engedély”-t vezet be.

(2) Ez a rendelet a tagállamoknak, hogy az e rendelet által létrehozott kishatárforgalmi rendszer végrehajtására kétoldalú megállapodásokat kössenek vagy tartsanak fenn szomszédos harmadik országokkal.

⁽¹⁾ HL L 131., 2000.6.1., 43. o. A 2004/926/EK határozattal (HL L 395., 2004.12.31., 70. o.) módosított határozat.

⁽²⁾ HL L 64., 2002.3.7., 20. o.

⁽³⁾ A Tanács 2004. október 25-i 2004/849/EK határozata az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Unió nevében történő aláírásáról, valamint egyes rendelkezések ideiglenes alkalmazásáról (HL L 368., 2004.12.15., 26. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács 2004. október 25-i 2004/860/EK határozata az Európai Unió, az Európai Közösség és a Svájci Államszövetség közötti, a Svájci Államszövetségnek a schengeni vívmányok végrehajtására, alkalmazására és fejlesztésére irányuló társulásáról szóló megállapodásnak az Európai Közösség nevében történő aláírásáról, valamint egyes rendelkezések ideiglenes alkalmazásáról (HL L 370., 2004.12.17., 78. o.).

2. cikk

Alkalmazási kör

Ez a rendelet nem érinti a harmadik országok állampolgáira alkalmazandó közösségi és nemzeti jognak az alábbiakkal kapcsolatos rendelkezéseit:

- hosszú távú tartózkodás;
- gazdasági tevékenységhez való hozzáférés és gazdasági tevékenység folytatása;
- vám- és adóügyek.

3. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

- „külső szárazföldi határ”: a tagállam és a szomszédos harmadik ország között található, közös szárazföldi határ;
- „határ menti terület”: az a terület, amely nem haladja meg a határtól számított 30 kilométeres távolságot. Az érintett államok a 13. cikkben említett kétoldalú megállapodásaikban határozzák meg azokat a helyi közigazgatási egységeket, amelyeket határ menti területnek kell tekinteni. Amennyiben bármely ilyen egység valamely része a határvonaltól számított 30 kilométer és 50 kilométer között terül el, az a határ menti területhez tartozónak tekintendő;
- „kishatárforgalom”: a határ menti lakosok által egy külső határ rendszeres átlépése, például a határterületen való szociális, kulturális vagy megalapozott gazdasági, illetve családi indokú tartózkodás céljából, amely nem haladhatja meg az e rendeletben meghatározott időtartamot;
- „a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyek”:
 - az Európai Közösséget létrehozó szerződés 17. cikkének (1) bekezdése szerinti uniós polgárok, valamint harmadik országok azon állampolgárai, akik a 2004/38/EK irányelv ⁽⁵⁾ hatálya alá tartozó, szabad mozgás jogát gyakorló uniós polgár családtagjai;

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2004. április 29-i 2004/38/EK irányelve az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról (HL L 158., 2004.4.30., 77. o.).

- ii. harmadik országok állampolgárai és családtagjaik állampolgárságtól függetlenül, akiket egyrészt a Közösség és tagállamai, másrészt az említett harmadik országok közötti megállapodások értelmében az uniós polgárokkal megegyező, szabad mozgáshoz való jogok illetnek meg;
5. „harmadik ország állampolgára”: az a személy, aki az Európai Közösséget létrehozó szerződés 17. cikke (1) bekezdése értelmében nem uniós polgár és nem tartozik a 4. pont hatálya alá;
6. „határ menti lakos”: a tagállammal szomszédos ország határ menti területén a 13. cikkben említett kétoldalú megállapodásokban meghatározott időtartam óta, – amely legalább egy év –, jogszzerűen tartózkodó harmadik ország állampolgára. A kétoldalú megállapodásokban megállapított kivételes és kellően indokolt esetekben az egy évnél rövidebb időtartam is elfogadható;
7. „kishatárforgalmi engedély”: a III. fejezetben meghatározott, különleges okmány, amely feljogosítja a határ menti lakosokat, hogy a kishatárforgalmi rendszer alapján átlépjenek egy külső szárazföldi határt;
8. „a Schengeni Egyezmény”: a Benelux Gazdasági Unió államai, a Németországi Szövetségi Köztársaság és a Francia Köztársaság kormányai között a közös határaikon történő ellenőrzések fokozatos megszüntetéséről szóló, 1985. június 14-i Schengeni Megállapodás végrehajtásáról szóló egyezmény⁽¹⁾.

II. FEJEZET

A KISHATÁRFORGALMI RENDSZER

4. cikk

Beutazási feltételek

A határ menti lakosok egy szomszédos tagállam külső szárazföldi határát a kishatárforgalmi rendszer alapján a következő feltételek mellett léphetik át:

- rendelkeznek a kishatárforgalmi engedéllyel és, amennyiben a 13. cikkben említett vonatkozó kétoldalú megállapodások előírják, érvényes úti okmánnyal vagy okmányokkal;
- nem állnak a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt;
- nem jelentenek veszélyt a tagállamok közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközire

⁽¹⁾ HL L 239., 2000.9.22., 19. o. A legutóbb az 1160/2005/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 191., 2005.7.22., 18. o.) módosított egyezmény.

kapcsolataira, különösen nem állnak a tagállamok nemzeti adatbázisaiban ugyanezen okok miatt beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt.

5. cikk

A határ menti területen való tartózkodás időtartama

A kishatárforgalmi rendszer keretében történő folyamatos tartózkodás megengedhető leghosszabb idejét, amely nem lépheti túl a három hónapot, a 13. cikkben említett kétoldalú megállapodások határozzák meg.

6. cikk

A be- és kiutazás ellenőrzése

(1) A tagállamok ellenőrzik a határ menti lakosok be- és kiutazását a 4. cikkben meghatározott feltételek teljesítésének megállapítása céljából.

(2) A kishatárforgalmi rendszer alapján nem kell be- és kiléptető bélyegző lenyomatot elhelyezni a kishatárforgalmi engedélyben.

(3) Az (1) bekezdés nem sértheti a 15. cikket.

III. FEJEZET

KISHATÁRFORGALMI ENGEDÉLY

7. cikk

Kishatárforgalmi engedély bevezetése

(1) Bevezetésre kerül a kishatárforgalmi engedély.

(2) A kishatárforgalmi engedély területi érvényessége a kiadás helye szerinti tagállam határ menti területére korlátozódik.

(3) A kishatárforgalmi engedély tartalmazza az engedély jogosultjának fényképét és legalább a következő adatokat:

- az engedély jogosultjának családi- és utónevét, születésének időpontját, állampolgárságát és lakóhelyét;
- a kiadó hatóságot, a kiadás időpontját és az engedély érvényességi idejét;
- a határ menti területet, amelyen belül az engedély jogosultja mozoghat;
- az érvényes úti okmány vagy okmányok sorszámát, amely (ek) a 9. cikk a) pontjában foglaltaknak megfelelően feljogosítja/feljogosítják a jogosultat a külső határok átlépésére.

Az engedélyben egyértelműen fel kell tüntetni, hogy a jogosultja nem hagyhatja el a határ menti területet, valamint hogy a visszaélés bármilyen formája a 17. cikk szerinti szankciókat vonja maga után.

8. cikk

A kishatárforgalmi engedély biztonsági jellemzői és a vonatkozó technikai előírások

(1) A kishatárforgalmi engedély biztonsági jellemzőinek és technikai előírásainak meg kell felelnie a harmadik országok állampolgárai tartózkodási engedélye egységes formátumának megállapításáról szóló, 2002. június 13-i 1030/2002/EK tanácsi rendelet⁽¹⁾ vonatkozó rendelkezéseinek.

(2) A tagállamok átadják a Bizottságnak és a többi tagállamnak az általuk az (1) bekezdésnek megfelelően kiadott kishatárforgalmi engedély mintáját.

9. cikk

A kiadás feltételei

A kishatárforgalmi engedély olyan határ menti lakosok részére adható ki, akik:

- a) a Schengeni Egyezmény 17. cikk (3) bekezdése a) pontjában említett, a külső határok átlépésére jogosító érvényes úti okmánnyal vagy okmányokkal rendelkeznek;
- b) olyan okiratokat mutatnak be, amelyek igazolják, hogy határ menti lakosok, és jogos indokuk van a kishatárforgalmi rendszer alapján egy külső szárazföldi határ gyakori átlépésére;
- c) nem állnak a Schengeni Információs Rendszerben (SIS) beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt;
- d) nem jelentenek veszélyt a tagállamok közrendjére, belső biztonságára, közegészségügyére vagy nemzetközi kapcsolataira, különösen nem állnak a tagállamok nemzeti adatbázisaiban ugyanezen okok miatt beutazási tilalmat elrendelő figyelmeztető jelzés hatálya alatt.

10. cikk

Érvényesség

A kishatárforgalmi engedély érvényességi ideje legkevesebb egy év és legfeljebb öt év.

11. cikk

A kiadás díja

A kishatárforgalmi engedély iránti kérelmek elbírálásának eljárási díja nem haladhatja meg a többszöri beutazásra jogosító, rövid távú vízum iránti kérelem elbírálásának eljárási díját.

⁽¹⁾ HL L 157., 2002.6.15., 1. o.

A kishatárforgalmi engedély térítésmentesen is kiadható.

12. cikk

A kiadásra vonatkozó szabályok

(1) A kishatárforgalmi engedélyt vagy a tagállam konzulátusa, vagy a 13. cikkben említett kétoldalú megállapodásokban kijelölt közigazgatási hatósága adhatja ki.

(2) A tagállamoknak a kérelmezett, kiadott, meghosszabbított, törölt és visszavont kishatárforgalmi engedélyekről központi nyilvántartást kell vezetniük, valamint ki kell jelölniük egy nemzeti kapcsolattartó pontot, amelynek feladata, hogy más tagállamok megkeresésére haladéktalanul tájékoztatást adjon a nyilvántartásba felvett engedélyekről.

IV. FEJEZET

A KISHATÁRFORGALMI RENDSZER VÉGREHAJTÁSA

13. cikk

A tagállamok és szomszédos harmadik országok közötti kétoldalú megállapodások

(1) A tagállamok a kishatárforgalmi rendszer végrehajtása céljából az e rendeletben megállapított szabályoknak megfelelően kétoldalú megállapodásokat köthetnek szomszédos harmadik országokkal.

A tagállamok hatályban tarthatják a szomszédos harmadik országokkal fennálló, kishatárforgalomról szóló kétoldalú megállapodásaikat is. Amennyiben azok a megállapodások nem összeegyeztethetők e rendelettel, az érintett tagállamoknak azokat úgy kell módosítaniuk, hogy a fennálló összeegyeztethetlenséget megszüntessék.

(2) Szomszédos harmadik országokkal kishatárforgalomról szóló kétoldalú megállapodás megkötése vagy módosítása előtt az érintett tagállamoknak konzultálniuk kell a Bizottsággal a megállapodásnak e rendelettel való összeegyeztethetőségét illetően.

Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a megállapodás nem összeegyeztethető e rendelettel, értesíti az érintett tagállamot. A tagállam megteszi a szükséges intézkedéseket annak érdekében, hogy a megállapodást ésszerű időn belül úgy módosítsa, hogy azzal megszüntessen minden megállapított összeegyeztethetlenséget.

(3) Amennyiben a Közösség vagy az érintett tagállam nem kötött a harmadik országgal általános visszafogadási megállapodást, a kishatárforgalomról szóló, az adott harmadik országgal megkötött kétoldalú megállapodásoknak olyan rendelkezéseket kell tartalmazniuk, amelyek megkönnyítik az e rendelettel létrehozott kishatárforgalmi rendszerrel visszaélő személyek visszafogadását.

14. cikk

Hasonló bánásmód

A tagállamok a 13. cikkben említett kétoldalú megállapodásaikban biztosítják, hogy a harmadik országok a tagállam határ menti területén jogszerűen tartózkodó, harmadik országok állampolgárait megillető bánásmódhoz legalább hasonló bánásmódban részesíti a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyeket.

15. cikk

A határátlépés megkönnyítése

(1) A 13. cikkben említett kétoldalú megállapodások lehetővé tehetik a határátlépés megkönnyítését, amely alapján a tagállamok:

- a) kizárólag a határ menti lakosok részére rendelkezésre álló, külön határátkelőhelyeket létesíthetnek;
- b) rendes határátkelőhelyeken külön sávot tarthatnak fenn a határ menti lakosok számára; vagy
- c) a helyi sajátosságok figyelembevétele mellett, és ahol kivételesen különleges körülmények állnak fenn, engedélyezhetik a határ menti lakosok számára a meghatározott helyeken történő, a hivatalos határátkelőhelyeken és a hivatalos időn kívüli határátlépést.

(2) Amennyiben egy tagállam úgy dönt, hogy a határátlépést az (1) bekezdésnek megfelelően megkönnyíti a határ menti lakosok számára, a könnyítést minden további nélkül ki kell terjesztenie a határ menti területen tartózkodó, a szabad mozgás közösségi jogával rendelkező személyekre.

(3) Az (1) bekezdés a) pontjában említett határátkelőhelyeken, valamint az (1) bekezdés b) pontjában említett sávoknál azon személyeket, akik rendszeresen lépik át a külső szárazföldi határt és akiket a határátkelőhelyek határátlépés miatt jól ismernek, általában csak szűrőpróbaszerűen kell ellenőrizni.

Ezen személyeket időről-időre, rendszertelen időközönként, előzetes figyelmeztetés nélkül, alapos ellenőrzésnek kell alávetni.

(4) Ha egy tagállam úgy dönt, hogy az (1) bekezdés c) pontjával összhangban megkönnyíti a határátlépést a határ menti lakosok számára:

- a) a 7. cikk (3) bekezdésében foglalt adatokon kívül a kishatárforgalmi engedélynek tartalmaznia kell a helyre és a körülményekre való utalást, ahol és amelyek alapján a külső szárazföldi határ átléphető;

- b) az érintett tagállamnak szűrőpróbaszerű ellenőrzéseket kell végeznie, és rendszeres határátlépést kell biztosítani annak érdekében, hogy megakadályozza a jogellenes határátlépéseket.

V. FEJEZET

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

16. cikk

Ceuta és Melilla

E rendelet rendelkezései nem érintik azokat a Ceután és Melillán alkalmazott különleges intézkedéseket, amelyeket a Spanyol Királyságnak a Schengeni Megállapodást végrehajtó egyezményhez történő csatlakozásáról szóló megállapodás záróokmányában szereplő, a Spanyol Királyságnak Ceutáról és Melilláról szóló nyilatkozatában említettek.

17. cikk

Szankciók

(1) A tagállamok biztosítják, hogy az e rendelet által létrehozott és a 13. cikkben említett kétoldalú megállapodások útján végrehajtott kishatárforgalmi rendszerrel való visszaélésre a nemzeti jogszabályokban megállapított szankciókat alkalmazzák.

(2) A megállapított szankcióknak hatékonyaknak, arányosaknak és visszatartó erejűeknek kell lenniük, és lehetőséget kell biztosítaniuk a kishatárforgalmi engedélyek törlésére vagy visszavonására.

(3) A tagállamoknak nyilvántartást kell vezetniük valamennyi, a kishatárforgalmi rendszerrel való visszaélésről és az (1) bekezdésnek megfelelően kiszabott szankciókról. Ezt az információt hathavonta eljuttatják a többi tagállamnak és a Bizottságnak.

18. cikk

A kishatárforgalmi rendszerről szóló jelentés

A Bizottság 2009. január 19-ig jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az e rendelet alapján létrehozott, és az annak megfelelően kötött vagy hatályban tartott kétoldalú megállapodásokkal végrehajtott kishatárforgalmi rendszer végrehajtásáról és működéséről. Ezen jelentés szükség esetén jogalkotási javaslatot is tartalmaz.

19. cikk

Értesítés a kétoldalú megállapodásokról

(1) A tagállamok minden, a 13. cikke (1) bekezdésében említett kétoldalú megállapodásról, valamint ezek felmondásáról vagy módosításáról értesítik a Bizottságot.

(2) A Bizottság az (1) bekezdésnek megfelelően átadott információt közzéteszi a tagállamok és a nyilvánosság számára az Európai Unió Hivatalos Lapjában és bármilyen más megfelelő módon.

20. cikk

A Schengeni Egyezmény rendelkezéseinek módosítása

A Schengeni Egyezmény 136. cikke (3) bekezdése rendelkezései helyébe a következő szöveg lép:

„(3) A (2) bekezdés nem alkalmazandó, a tagállamok külső szárazföldi határain való kishatárforgalom szabályainak meghatározásáról, valamint a Schengeni Egyezmény

rendelkezéseinek módosításáról szóló, 2006. december 20-i 1931/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 13. cikkében említett, kishatárforgalomra vonatkozó kétoldalú megállapodásokra (*).

(*) HL L 405., 2006.12.30., 1. o. Helyesbítve: HL L 29., 2007.2.3., 3. o.”

21. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban az Európai Közösséget létrehozó szerződésnek megfelelően.

Kelt Brüsszelben, 2006. december 20-án.

az Európai Parlament részéről

az elnök

J. BORRELL FONTELLES

a Tanács részéről

az elnök

J. KORKEAOJA